

Movimiento internacional
Somos-Iglesia

Movimento Internacional
Nós somos Igreja

Movimento Internazionale
Noi siamo Chiesa

Mouvement international
Nous sommes Eglise

Internationale Bewegung
Wir sind Kirche

International Movement **We are Church**

Chair at present:
Raquel Mallavibarrena

Penuelas 17
28005 Madrid
SPAIN

Tel.: +34 649332654
email: rmallavi@mat.ucm.es

Internet: www.we-are-church.org

Please contact:

Raquel Mallavibarrena (Chair)	(Spain)	+34 649332654	rmallavi@mat.ucm.es
Christian Weisner (Media)	(Germany)	+49 172-518 40 82	media@we-are-church.org
Edith Kuropatwa-Fèvre	(Belgium)	+32 2 56 70 964	ekf.paves@telenet.be
Sefa Amell i Comas	(Catalunya/Spain)		sefa.amell@menta.net
Enrique Orellana	(Chile)		somosiglesiachile@hotmail.com
Giovanni Politi	(Finland)	+358505290144	giovanni.politi@kolumbus.fi
Helen McCarthy	(Ireland)		wearechurchireland@eircom.net
Vittorio Bellavite	(Italy)	+39 02 70602370	vi.bel@iol.it
Aasmund Vik	(Norway)		aasmund.vik@nationaltheatret.no
Ana Vicente	(Portugal)	+351 91 935 97 96	anvicente@netcabo.pt
Aisha Taylor	(United States)		ataylor@womensordination.org

Me olemme kirkko:

Paavi Benedictuksen poliittisista ja pastoraalisista valmiuksista

Arvio paavi Benedictuksen Yhdysvaltain matkan ja YK:ssa pitämän puheen mahdollisuuksista ja merkityksestä.

Kriittinen arvio hänen paaviutensa ensimmäisestä kolmesta vuodesta.

International Movement We Are Church / Me olemme kirkko -liike toivoo paavi Benedictuksen matkallaan ottavan mielekkäästi kantaa nykyisen globaalin kehitykseen. Uskontojen välinen dialogi, tarve ekumeniaan, määrittelee katolisen kirkon tulevaisuuden.

”Yhdysvaltojen katolinen kirkko on maailman suurimpia. Paavin matka Yhdysvaltoihin tulee osoittamaan **Benedictus XVI**:nnen poliittiset ja pastoraaliset kyvyt”, sanoo **Raquel Mallavibarrena**, **International Movement We Are Churchin** puheenjohtaja. **International Movement We Are Church** on maailmanlaajuinen katolisen kirkon sisäinen uudistusliike. Liikkeen Suomen osasto **Me olemme kirkko / We Are Church Finland** toimii www.katkirkko.net –verkkosivustolla

Puheessaan Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 18:ntena huhtikuuta paavin täytyy olla sananvalinnoissaan hyvin tarkka. Puheen tulee olla kaikkien mantereiden ja kaikkiin uskontokuntiin kuuluvien ihmisten ymmärrettävissä. Se voi toki provosoida kuulijaa ajattelemaan. Mutta paavin täytyy pystyä parempaan kuin hän teki Auschwitzissa, Puolassa (puhe juutalaisista toukokuussa 2006), Regensburgissa, Saksassa (puhe islamista syyskuussa 2006) ja Brasiliassa (puhe alkuperäiskansoista toukokuussa 2007).

Paavin odotetaan käsittelevän Yhdistyneissä Kansakunnissa erityisesti ihmisoikeuksia ja oikeudenmukaisuutta. Niinpä hänen on siellä välttämätöntä selitettävä, **miksi hän on aloittanut lähentymispolitiikan Kiinan kanssa, eikä ottanut Dalai Lamaa vastaan** joitakin kuukausia sitten. Paavin vetoamus ihmisoikeuksien puolesta olisi myös huomattavasti vakuuttavampi, jos Vatikaani ei aktiivisesti vastustaisi naisten tasa-arvoa kirkossa itsessään.

Me olemme kirkko suhtautuu kriittisesti paavin tapaamiseen presidentti **George W. Bushin** kanssa. Varsinkin kun tapaaminen on sovittu juuri paavin 81:nneksi syntymäpäiväksi ja herättää siis aivan erityistä huomiota. Presidentti Bush on uskonnollinen fundamentalisti ja täysin epäoikeudenmukaisen Irakin sodan alkuunpanija. Kyseessä on hyvin vaarallinen strateginen liittoutuma. Tavatessaan presidentti Bushin paavin pitää ehdottomasti **toistaa Vatikaanin Irakin sodan vastainen asenne ja tuoda esiin ensiarvoisen tärkeä kysymys sodan uhrien tarvitsemasta humanitäärisestä avusta.**

Kristinuskossa on tällä tasolla kyse solidaarisuudesta heikkoja ja köyhiä kohtaan, ei veljeilystä poliittisen ja taloudellisen eliitin kanssa.

Kirkkoa koskevia kysymyksiä

”Jos hän haluaa olla hyvä paimen laumalleen, **hänen täytyy käsitellä pappien määrän dramaattista, maailmanlaajuista laskua ja muita kirkon ajankohtaisia kysymyksiä**”, sanoo Me olemme kirkon Yhdysvaltain osaston tiedottaja **Anthony Padovano**. ”Edellyttämällä pakollista papiston selibaattia – joka ei perustu Raamattuun, ja jonka perustelut on kyseenalaistettu kaikkialla maailmassa – paavi käytännössä kieltää uskovien katolilaisten kanonisen oikeuden eukaristian vastaanottamiseen (Can.213 CIC).

”Jotta paavin vierailu Yhdysvalloissa voisi olla Yhdysvaltain katoliselle kirkolle uusi alku, **paavin on tehtävä selväksi, ettei viime vuosina ilmi tulleiden pedofiliatapausten ja niiden salailun kaltaista menettelyä tulla enää sietämään**,” sanoo **Aisha S. Taylor**. Taylor on **Me olemme kirkon** Yhdysvaltain osaston apulaistiedottaja ja naisten pappeusvihkimystä edistävän järjestön toiminnanjohtaja. ”Kirkko tarvitsee enemmän läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta. Salailun ja hiljaisuuden on loputtava.”

Ekumenian ja uskontojen välisen dialogin suhteen *Me olemme kirkko* on hyvin huolestunut Vatikaanin viime vuonna antamassa, uudelleen muotoillussa lausunnossa protestanttien kirkkojen luonteesta. Lausunnon mukaan protestanttiset kirkot ”eivät ole kirkkoja sanan varsinaisessa merkityksessä.” Myös pitkänperjantain juutalaisten kääntymisen puolesta rukoiltavan rukouksen sanamuodon muuttaminen ja paavin Pyhän Pietarin kirkossa, Pääsiäisvigilian yhteydessä, toimittama muslimin kastaminen kristityksi olivat huonosti harkittuja tekoja.”

Kasvava pettymys pastoraaliseen pysähtyneisyyteen

”**Kolme vuotta huhtikuun 19:ntena 2005 tapahtuneen Joseph Ratzingerin paavinnimityksen jälkeen häneen ollaan yhä pettyneempiä.** Jopa ne, jotka toivoivat Ratzingerin toimivan paavina vielä rohkeammin kuin Uskonopin kongregaatin puheenjohtajana, ovat pettyneitä”, sanoo **Vittorio Bellavite**, Italian *Me olemme kirkon* tiedottaja.

Miljoonien kristittyjen toive siitä, että sekä Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen alkuun saattamat kirkon sisäiset uudistukset että ekumeeninen prosessi alkaisivat lopultakin toteutua, ovat osoittautuneet turhiksi. **Isä Jon Sobrinon** ja muiden vapautuksen teologiensa sensurointi on lannistavaa, ja vain yksi esimerkki paavi Ratzingerin aloittamasta, Vatikaanin toista kirkolliskokousta mitätöimään pyrkivästä vastauudistuksesta.

*****

Kriittinen arvio Benedictus XVI:n paaviudesta. Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen uudelleenarviointia.

Uuden Rooman piispan ohjaamana ja elähdyttämänä **Johannes Paavali II:n** pitkän paaviuden loppu **olisi voinut merkitä kirkon uudistuspolitiikan paluuta tavalla, joka olisi sopusoinnussa nykyaikaisen yhteiskunnan kanssa. Mitään tällaista ei ole tapahtunut.** Olemme seuranneet Benedictus XVI:n toimintaa paavina tarkasti. Siksi voimme esittää siitä joitakin huomioita katolista kirkkoa kohtaan tuntemamme rakkauden pohjalta, ja muistaen kirkon kolmannen vuosituhannen alussa kohtaamat, vakavat pastoraaliset ongelmat.

Paavi Ratzingerille relativismi on pääasiallinen vihollinen, Eurooppa kiistanalainen, villiintyvä rajaseutu, ja ”perhe ja elämä” keskeinen taistelukenttä. Tärkeimpänä aseenaan tässä taistelussaan hän käyttää kristillisen etiikan ja antropologian ns. ”rationaalista” ja ”luonnollista” olemusta. Johtavan aseman on paavin mielestä oltava kirkossa niillä, jotka ovat vakuuttuneet sen uskontulkinnan rationaalisista perusteluista, jonka pääasiallinen, ellei peräti ainoa, säilyttäjä on – koko kirkon nimissä esiintyvä – Vatikaanin valtahierarkia. Tämä hierarkia katsoo velvollisuudekseen antaa ehdottomia lausuntoja antropologiasta, ihmisoikeuksista, etiikasta, luonnosta, ja jopa historian oikeasta tulkinnasta.

Benedictus XVI on sitä mieltä, että kaikki yhteiskunnat, kulttuurit, ja lähes kaikki uskonnot ovat velvolliset mukautumaan niihin arvoihin, joita hän koko maailman hengellisenä johtajana edustaa. Tämä vain kevyesti verhottu näkemys julistaa itse asiassa Vatikaanin johtaman *societas christianan* uutta tulemistä. Me olemme kirkko näkee tämän periaatteen olevan Benedictus XVI:n paaviuden keskeinen innoittaja.

Tällaisen ajattelun seuraukset ovat monimuotoisia, vakavia ja maailmanlaajuisia.

Tärkeimmät niistä ovat:

- **Sekularisoinnin, maallistumisen, vaikutuksista esitetään vain kielteiset puolet.**

Kuitenkin juuri sekularisoinnin voi puhdistaa uskoa monelle uskovalle tyyppisestä ”tapauskovaisuudesta” ja uskon ja arkitodellisuuden välisestä kuilusta. Vatikaanin toinen kirkolliskokous korosti juuri tätä: **kirkko ja katolilaiset voivat oppia maailmasta, eivät vain opettaa sitä** Siksi meidän on hyvä omaksua myönteinen ja keskustelevalle asenne. Ei tule seurata jäykkää dogmia, vaan uskoa, joka vahvistuu elämänkokemuksista. Rooma lähettää meille usein pelon ja pessimismin täyttymiä, korostetun kriittisiä arvioita arkielämän ilmiöistä. Pelon ohjaama uskonnollinen opastus ei kuitenkaan koskaan voi tarjota kristillistä toivoa siten kuin kirkolta tulisi voida odottaa. Näin on etenkin nykyisen kaltaisena epävarmuuden ja vaikeuksien aikana.

Olemme kovin kaukana paavi Johannes XXIII:n toivomasta ”uudesta helluntaista”. Se inspiroi Vatikaanin toista kirkolliskokousta, ja se ohjaa yhä monien yksityisten katolilaisten ja heidän yhteisöjensä moraalista ja sosiaalista elämää kristittynä.

- **Benedictus XVI:n tarrautuminen konservatiiviseen teologiseen opetukseen on johtanut sekä opillisen ehdottomuuden kasvuun että kirkon hierarkkisen ja autoritäärisen rakenteen uuteen vahvistumiseen.**

Tästä todistavat konservatiiviset piispanimitykset sekä hiippakunnissa että Rooman kuurian keskeisissä viroissa, vapautuksen teologien vainot (*in primis* isä **Jon Sobrino**, jota vastaan Vatikaani hyökkäsi juuri ennen hänen osallistumistaan Latinalaisen Amerikan yleiseen episkopaaliseen konferenssiin Aparecidassa), epäonnistuneet viittaukset islamiin

Regensburgin puheessa, Pääsiäisvigilian yhteydessä suoritettu, kriittisestä asenteestaan islamiin tunnetun muslimin kaste kristityksi, väite suorasta yhteydestä kristillisen uskon ja hellenistisen kulttuurin välillä, katumuksen täydellinen puute kirkon poikien ja tyttärien historiassa tekemien syntien suhteen, *Dominus Iesus* asenteiden toisto, etenkin sen huonosti harkitun kohdan ”Vastauksia kysymyksiin kirkon doktriinin eräistä aspekteista”, ilmeisen pysyvä kieltäytyminen keskustelusta vakavista ja yhä tärkeämmiksi käyvistä ongelmista (mm. Rooman piispan asemasta paikallisten piispainkokousten päätösvaltaan, seksuaalisuuden ja perheen etiikasta naisen asemaan kirkossa.) Myös voimakas osallistuminen Italian sisäpolitiikkaan on osa tätä Vatikaanin yleistä asennoitumista.

- **Paavin vetoaminen Vatikaanin toiseen kirkolliskokoukseen on, yleisesti ottaen, yksinomaan rituaalinomaista ja joskus jopa tarkoitushakuista.**

Benedictus XVI:n asenne tuli hyvin selväksi hänen puheessaan Rooman kuurialle 22:nä joulukuuta 2005. Tulkinta Vatikaanin toisesta kirkolliskokouksesta pelkkänä Vatikaanin nykyisen opin ja opetuksen kosmeettisena uutena muotoiluna opin syvällisen pohdiskelun asemasta johtaa kirkolliskokouksen varsinaisen sisällön hylkäämiseen. Näin etenkin kirkolliskokouksen korostaman hengellisen uudistumisen alueella.

Tuosta tilaisuudesta lähtien kaikki muutoksia ja uudistuksia vastustavat kirkolliset tahot ovat vedonneet tähän paavin puheeseen. He haluavat luoda monoliittisen, itseriittoisen kirkon. He eivät luota siihen tapojen ja tuntojen rikkauteen, joiden kautta yksilö, yhteisö ja Jumala ilmaisevat itsensä maailmassa.

- **Valtaosan paavi Benedictus XVI:n huomiosta vie hänen tarpeensa rakentaa kirkko uudelleen, ja siitä seuraava konflikti läntisten sekularisoituneiden ja myös relativististen yhteiskuntien kanssa.**

Tämän seurauksena hänen sosiaalinen opetuksensa on täysin Eurooppa-keskeistä. Se jättää huomiotta etelän ja pohjoisen suhteiden vakavat ja dramaattiset ongelmat, sodan ja rauhan kysymykset, kysymyksen aseistariisunnasta (etenkin ydinaseiden kohdalla), ympäristönsuojelusta ja planeetan sosiaalisesta ja taloudellisesta tulevaisuudesta.

Köyhyyden ongelma on toissijainen.

Sodanvastainen asennekin mitätöityy muuhun läntiseen maailmaan sopivaksi.

Näiden kuolemansynnin tilanteiden profeetallisen arvostelun ja osoittamisen sijaan saamme usein kuulla pelkkiä fraaseja.

Olemme kuitenkin selvillä siitä, että paavin uusi, maailman sosiaalisia ja eettisiä ongelmia käsittelevä kiertokirje on odotettavissa lähitulevaisuudessa. Toivokaamme, että tämä teksti tuomitsee tänä päivänä esiintyvät vakavat epäoikeudenmukaisuudet, ja tekee sen sillä profeetallisella äänellä, joka on tähän saakka ollut kovin vaimea ja heikko. Kiertokirjeen tulisi aloittaa uusi kausi paavi Benedictuksen paaviudessa.

- **Pakomainen Rooman kirkon johtajuuden korostaminen on johtanut ekumenian kriisiin,** ja aiemmin viittaamaamme protestanttisia kirkkoja loukkaavaan lausuntoon.

Joistakin kohteliaista fraaseistaan huolimatta Benedictus XVI ja kuuria katsovat protestanttisten kirkkojen ottaneen kritiikittä vastaan modernin yhteiskunnan, ”myyneen” Jumalan sanan, ja avanneen ovensa ortodoksisille kirkkoille (huolimatta huomattavista mielipide-eroista paaviuden suhteen), vaikka ne ovat, Rooman tavoin, liittoutuneet nykyaikaista yhteiskuntaa vastaan.

Lopuksi, näkemyksemme on, että paavi Ratzinger on lähtenyt vastauskonpuhdistuksen tielle ja jättää Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen kokonaan huomiotta. Toivomme kiihkeästi muutosta tässä linjauksessa, sillä näemme siinä aivan liian monia vaaroja. Olemme

aina toivoneet Rooman piispan olevan – historiallisista etuoikeuksistaan ja asemastaan huolimatta – uskottava Jumalan sanan todistaja tavalla, joka rohkaisisi kaikkia sisarkirkkoja ja koko katolista kirkkoa Jeesuksen Kristuksen tielle.
Jotta koko maailma voisi uskoa.

International Movement We Are Church

Background Information

The *International Movement We Are Church*, founded in Rome in 1996, is represented in more than twenty countries on all continents and is networking world-wide with similar-minded reform groups. *We Are Church* is an international movement within the Roman-Catholic Church and aims at renewal on the basis of the Second Vatican Council (1962-1965). *We Are Church* was started in Austria in 1995 with a church referendum.